

[Valdemar Thomsen.]

end vort lille, fra Naturens Haand fattigt udstyrede Land. Dette bør alvorligt betænkes, naar Retningslinien afstikkes for vort Vedkommende, og ikke mindst paa dette Omraade vil Ministeren og det kommende Udvalg faa et tungt Ansvar at bære, om ikke man her handler paa langt Sigt. Synd og Skam vilde det være, om ikke en saa, som det synes oplagt, Chance bliver udnyttet; og til ubodelig maaske uoprettelig Skade for vort Land mange Aar frem i Tiden vilde det være, om ensidige, egoistiske Hensyn til en kunstig og alt for dyr Industri, som før eller senere maa bukke under, skal være afgørende i dette, ikke mindst for dansk Landbrug; livsvigtige Spørgsmaal. For silde vil det være at komme til Fornuft, hvis Tyskland, mens vi tæller paa Knapperne, slutter Handelsoverenskomster med andre Nabolande, der tørster efter at afsætte Landbrugsprodukter. Skulde det ske, ja, saa sidder vi for Alvor med Sorteper, og da vil det være en fattig Trøst, om et forholdsvis ringe Antal Arbejdere er sikret tarifmæssig Løn, en ringe Trøst, om en Del Aktieejere og tantiëmebegærlige Bestyrelser endnu en Gang vil være rede til at stemme socialdemokratisk og endnu en Gang ved store Fester og lange Taler vil hyld Systemet og dets Mænd. Systemet vil alligevel gaa sin Undergang i Møde, og almindelig Armod vil formodentlig blive Resultatet.

Mit og mit Partis Ønske angaaende den Valutalov, der skal vedtages, og som jeg vil bede Ministeren og Udvalget tage Hensyn til, gaar altsaa ud paa, at Resultatet maa blive en Lov af udpræget handelspolitisk Karakter med det Formaal at udnytte vor Købekraft til den yderste Grænse til Fordel for Afsætning af Landbrugs- og øvrige Eksportvarer. Den fremtidige Importregulering bør, som Stillingen er i Dag, være saadan, at der paa den bundne Liste kun medtages Varer, der har absolut handelspolitisk Betydning, og hvis man da samtidig følger Dr. polit. Jørgen Pedersens Raad og antager et helt nyt Princip for vor Valutapolitik, nemlig dette, at det først og fremmest gælder om at pleje og fremelske Produktionen, og at Vekselkurserne er uden Betydning og derfor maa underordnes store og vigtige Formaal, saa vil Fremtiden ikke blive slet saa mørk, som adskilligt for Øjeblikket tyder paa. Følger vi dette Raad angaaende Valutapolitikken og slaar ind paa en tidssvarende Handelspolitik, saa vil Beskæftigelsesspørgsmaalet løses automatisk, ikke gennem en ringe Beskæf-

tigelse i en kunstig Industri, men paa en naturlig og varig Maade, direkte og indirekte ved en Produktion, som vi igennem Slægtled har Erfaring i og er Verdensmestre i. Slaar vi ind paa den Vej, ikke tvivlende og paa Hosesokker, ja, saa vil der, og det bør da være Maalet, være Haab om et kommercielt Fællesskab med vore Nabolande, forhaabentlig ogsaa med vore Brødrefolk, og saa vil efter min Mening Tusinder og atter Tusinder finde Beskæftigelse. Saa vil der nemlig være skabt Købekraft og Forbrug, maaske i en Udstrækning, saa den tvungne Arbejdsløshed kan afskaffes, for da, men ogsaa først da, vil vi kunne betale den sidste Rest af arbejdsløse ved en Luksusindustri, der kun vil være mulig med Eksporterhvervené som Basis.

Hans Hansen (Rørby): Det er i disse Dage fire Aar siden, Folketinget vedtog den første Lov om Valutacentralen. Det skete den 18. November 1931. Man tør nok sige, at denne Lov, som er det vigtigste Led i den Række Foranstaltninger, der er gennemført for at holde Varepriserne oppe herhjemme, har været omfattet med en meget stor Interesse fra Erhvervenes Side. Og med Rette. Thi denne Lov griber ind i saa at sige alle Erhvervslivets Forhold.

De Foranstaltninger, der er truffet, er netop alle sammen Udtryk for det, som den højtærede Statsminister i Gaar heroppefra var inde paa, da han udtalte, at det er rimeligt, at Interessegrupperne overalt søger at gøre sig gældende i Lovgivningen. Naar vor politiske Indstilling er saadan, at vi finder, at det kun er rimeligt, at Interessegrupperne blander sig ind i Lovgivningen, saa maa vi være klar over, at saa er Politik i Virkeligheden kun en Kamp om Samfundets Velstand, en Kamp om, hvem der skal betale, og hvem der skal nyde Fordele. Denne fordærlige Indstilling i Politik har i Virkeligheden ført Lovgivningen ind paa skæbnesvangre Veje til Folkestyrets eget Fordærv. Hvis vi fremdeles i Lovgivningen skal tilrettelægge en Politik, der snart gavner et Erhverv og snart gavner et andet, bliver Folkestyret en Parodi og en Klassekamp, en Kamp om, hvem der skal raade over Samfundets Velstand og kunne dele ud til de andre.

Den Lov, der nu skal forlænges, er i Virkeligheden et typisk — og det mest typiske — Udtryk for, hvor vi i Øjeblikket staar.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen som Ordfører for Socialdemokratiet sagde heroppefra, at der ingen væsentlig Pris-